

ARTISTIEK BLOGGEN

NOTHING BUT GOOD

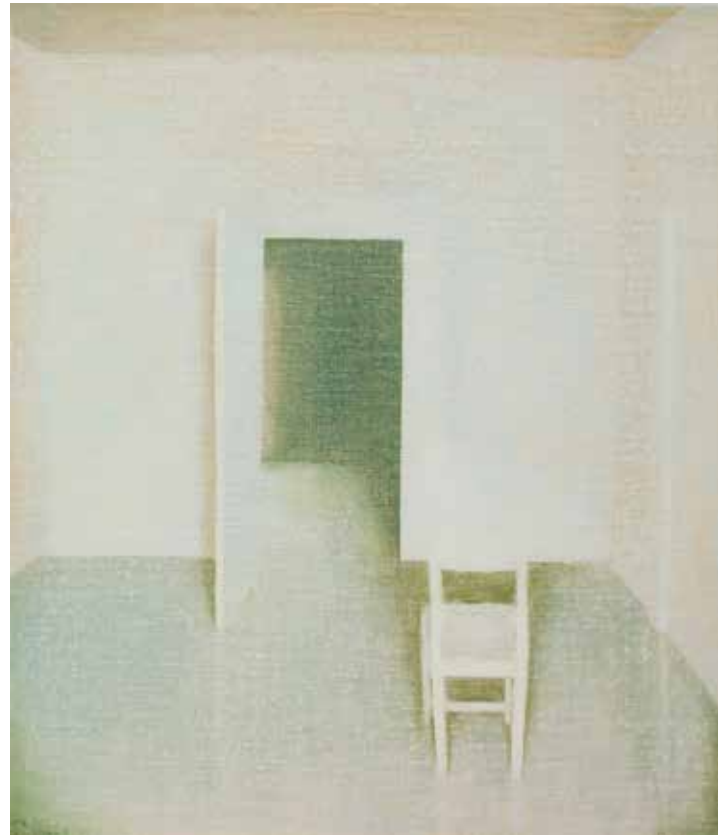
De blog 'Nothing but Good' steunt op een eenvoudig en mooi idee. Een kunstenaar krijgt de uitnodiging om, aan de hand van eigen werk, zijn waardering voor het oeuvre van een andere, overleden kunstenaar te tonen. Het levert in heel wat gevallen een boeiende, vaak erg verrassende ontmoeting tussen twee kunstenaars op. Dat vindt ook René Korten, één van de initiatiefnemers van deze blog.

‘DE ONVOORSPELBAARHEID
VAN KUNSTENAARS
IS ONS ERG DIERBAAR.’

Christiaan Kuitwaard maakte een ‘opgeruimde’ versie van het schilderij van Hammershøi. Hij verwijderde de tafel, liet de vrouw de kamer verlaten en wisselde de stoel in voor zijn eigen exemplaar.

Vilhelm Hammershøi, Open deuren, interieur met vrouw op witte stoel, 1900, olieverf op canvas, 57 x 49 cm

Christiaan Kuitwaard, interieur, 2006, olieverf op canvas op paneel, 57 x 49 cm.

Hoe is het idee voor 'Nothing but Good' ontstaan?

Eind 2012 lanceerden Reinoud van Vught, Michael de Kok en ik de blog. We zijn vrienden en ook alle drie beeldend kunstenaar. We zijn volop bezig met ons artistiek werk, met de wereld én de geschiedenis van de beeldende kunst. We beseffen dan ook heel goed dat elke kunstenaar in een traditie werkt. Met dat idee voor ogen werkten we dit concept uit. We vonden het belangrijk dat het uitgangspunt heel eenvoudig is. Dat laat elke deelnemende kunstenaar toe iets uiterst persoonlijk en diepgaands te tonen. Het is een ode aan de kunst en aan collega's over heel de wereld.

Waarom vind je het belangrijk dat de gekozen kunstenaar een link met een overleden artiest legt?

Dat uitgangspunt is cruciaal en het enige waar we echt aan vast willen houden. Het lijkt misschien een beetje luguber, maar het idee is heel simpel: we willen iets van het organisme van de kunst voelbaar maken. Daarin zijn wij uiteindelijk allemaal voorbijgangers, een schakel tussen wat was en wat wordt. De kunstenaars die we uitnodigen zijn zich bewust van die traditie en leggen er in hun bijdrage een stukje van bloot.

Hoe kies je de kunstenaar die je uitnodigt?

Wij schilderen alle drie, maar wel heel verschillend en dus met onze eigen voorkeuren. Daardoor trekt schilderkunst ons misschien instinctief sneller aan. Maar we houden een brede kijk en laten ook andere disciplines de revue passeren. We geven elkaar ook ruimte om eigen accenten te leggen. Dat houdt de blog breed en niet voorspelbaar.

El Lissitzky, Proun, circa 1920, mixed media op papier, 20 x 25 cm

Wanneer vind je een inzending geslaagd?

Je hebt een vermoeden voor wie een kunstenaar zal kiezen, maar bijna altijd volgt een verrassing: de ene kunstenaar kiest voor een 'simpele' verbinding tussen twee afbeeldingen, de andere voegt een heel persoonlijke en indringende motivatie toe. Die onvoorspelbaarheid is ons erg dierbaar. Overigens vinden kunstenaars het vaak erg moeilijk om zich tot één inspirerende voorganger te beperken.

In 2014 toonden jullie werken van de gekozen kunstenaars in een expo. Broeden jullie nog op andere kunstplannen?

Reinoud van Vught en ik zijn ook lid van de werkgroep van PARK, een kunstinitiatief in Tilburg. Daar pakten we uit met 'Nothing But Good Live'. Alle 47 tot dan toe op het blog gepresenteerde kunstenaars toonden er één werk. De verbinding met de 'voorbeeldkunstenaars' maakten we door middel van een tijdlijn op een lange tafel dwars door de ruimte. Het werd een spannende en succesvolle tentoonstelling. Maar er zijn natuurlijk ook andere insteken mogelijk. We denken dus na over andere projecten waarmee we uit de digitale wereld treden om in presentaties contact te maken met het fysieke kunstwerk.

nothing-but-good-art.blogspot.com

Het antwoord van Wim Wauman op een werk van El Lissitzky.

Wim Wauman, Indian Summer (The Scenery), 2014, foto, 70 x 55 cm